

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DILLUNS 30 DE NOVEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.025

FRANQUEIG CONCERTAT

Paraules del gran poeta Antonio Machado

"El Museo del Prado, la Biblioteca Nacional han sido bombardeados sin otro motivo bélico que la fatal necesidad de destruir que siente el fascismo"

Antonio Machado, el poeta més potent d'Espanya, cantor de l'eco espiritual més intens del nostre poble, és valencià. És arribat de Madrid després d'èsser arrancat de la ciutat heroica per la preocupació cultural del nostre Govern. El feixisme, incompatible amb la representació espiritual, el seu sentit fins a la destrucció freda i calculada, posava en perill la vida del nostre gran poeta, juntament amb la millors preclars valors de la nostra intel·lectualitat. Avui és amb nosaltres en cos d'estranger pel llarg viatge. Però no tant que impideixi condemnar amb paraules indignades la destrucció de la Cultura espanyola pels nous bàrbars. A la Casa de la Cultura hem parlat amb el nostre poeta.

EL FEIXISME, FORÇA DE LA IN-CULTURA

La guerra està en contra de la cultura — parla Machado —, car destrueix tots els valors espirituals. En aquesta tràgica guerra civil, provocada per les forces que representen interessos impossibles, antiespanyols, antipopulars i de casta, es venç el destí de l'esperit i la Cultura. L'amor que jo he vist en els milicians comunistes guardant el Palau del Duc d'Alba, només té comparació amb el amor dels feixistes destruint. El feixisme és la força de la incultura, de la negació de l'esperit. El poble guarda les obres d'art amb caràcter i el feixisme les destrueix rabiosament, intencionadament, per ésser llores de l'esperit i de la Cultura. Jo ho afirmo rodonament. El Museu del Prado, la Biblioteca Nacional han estat bombardejats sense altra motivació bèl·lica que la fatal necessitat de destruir que sent el feixisme. He vist les senyals de les bombes dirigides a aquests temples de la Cultura.

LA MISSIO DE L'INTEL·LECTUAL

—Els interessos culturals — afegeix — estan en perill. Els vandàlics bombardeigs ho demostren. La Cultura és un objectiu militar per als feixistes i per a destruir-la envien llurs avions internacionals com ambaixadors de les forces negatives de la Història. Davant aquesta lluita intel·lectual no pot inhibir-se. El seu món està en perill. Ha de combatre, ésser un mil·lià. Una mostra esplèndida i valuosa de la militarització dels treballadors de l'esperit és aquest Romancer de la Guerra nodrit per l'emoció poètica d'una joventut que necessita viure plenament i que ha aixecat amb coratge la bandera de la Llibertat vinculada al poble. Junt al poble que és el més interessat defensor de la Cultura.

EL POBLE DEFENSA L'ESDEVENIDOR I EL PASSAT

L'esdevenidor i la defensa el poble — prossegueix l'insigne poeta — i el passat. Els Museus són el recinte de la història de l'esperit, del passat espiritual. Els feixistes els bombardegen i incendien. El poble munta guar-

dies al Museu del Prado, a la Biblioteca Nacional, al Palau del Duc d'Alba... Tothom ha de desitjar el triomf del poble, perquè representa l'esdevenidor amb continuïtat històrica del passat.

Tota la Humanitat està interessada en aquesta guerra perquè les obres de cultura que destrueix el feixisme no són patrimoni sols del poble espanyol: són de la Humanitat. Els milicians, custodiant aquestes obres, indiquen un fons de cultura superior i s'erigeixen en milicians de la Humanitat en defensar els seus interessos espirituals.

L'AJUT DE LA INTEL·LECTUALITAT DEL MON

Els intel·lectuals estrangers estan amb el poble espanyol. Ja hi ha valuoses proves d'això. I aquesta adhesió ha d'accentuar-se més, perquè l'intel·lectual és el representant immediat de la Cultura. Davant la destrucció de les més valuoses obres d'art pels feixistes, l'intel·lectual de totes les latituds ha de reaccionar en contra. No pot romandre impassible davant la destrucció de Les Menines, com no quedaria impassible davant la destrucció de la Capella Sixtina, del Museu Britànic o del Louvre.

La Cultura espanyola pertany al món.

RECORD DE LORCA I BARRAL

Amb Lorca — ho diu emocionat — s'ha perpetrat el crim més estúpid i condemnable. Garcia Lorca vivia al marge de la política, però dintre de l'autèntica ànima popular. Aquesta és la seva falta, que ha pagat amb la mort. L'evident enemistat del feixisme amb l'esperit ha determinat l'afusellament de Lorca; no una enemistat política que podria justificar-ho més o menys.

També Emilia Barral ha mort. El seu cadàver representa el sacrifici heroic de la Cultura en lluita contra el feixisme. Sembla que el feixisme s'entuja amb l'entusiasta activitat de Barral en el salvament de gran part de les obres d'art de Toledo.

CONCLUSIO EN BOCA DE MACHADO

Una obligació immediata i imperativa té tot intel·lectual: la d'ésser un mil·lià més amb un destí cultural. Els milicians custodien els Museus i Biblioteques, protegeixen les vides dels intel·lectuals representatius; nosaltres continuarem l'obra de la cultura popular i ajudarem fins a l'acabament aquest renaixement de l'esperit espanyol que el feixisme ha volgut tallar. Avui estem a disposició del ministre d'Instrucció Pública com a milicians de l'Estat espanyol, popular, democràtic i republicà.

Machado ens acomiada amb un record al Cinquè Regiment de les Milícies Populars de Madrid i amb el desig emocionat del triomf de les forces de la cultura sobre les de la incultura.

Himne a Catalunya

Oh Catalunya, mare nostra,
mare del cor que venerem,
respira fort i aixeca'l rostre:
mentre'l món sia món te voltarem.

Avant, avant, que ets nostra mare!
Sàpigat tu, que Déu ja et sap,
i el teu terra és teu encara
amb l'ànima al damunt, de cap a cap.

Regada amb sang, ta terra és bona.
Tingues al mar clavats els peus,
un braç enlaire per l'ascona,
i amb l'altre arrapat fort als Pireneus.

Amb nostra llengua franca i noble
cridans a tots, que't respondrem:
som una raça i som un poble,
i tan drets com caiguts poble serem.

Caiguts avui enmig de runes;
demà'l peu ferm i enlaire'ls cors:
sense captar d'enlloc engrunes,
sense lligams de ferro ni de flors.

Va doncs, oh Pàtria, que t'ho implorèn
damunt la terra'ls que s'hi estan,
davall la terra aquells que foren,
i més lluny que'ls estels els que vindran.

Que no ets pas morta, que ets dormida.
Amb ta bandera'ls vents remou,
sigahi tothom a l'embranchida,
i curan els castells quan diguis: Prou!

Angel GUIMERA

Instrucciones elementales para prevenirse contra la guerra química

El Doctor Oriol y Anguera indica los medios más prácticos de defensa

El doctor Oriol y Anguera pronunciará una conferencia por radio, de la que, por su enorme interés, publicamos el siguiente extracto:

"La 'Academia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya' este curso ha querido dedicar sus actividades científicas — ordinarias y extraordinarias — al concurso de la guerra. Así paga su tributo de colaboración ineludible.

Hoy os hablaré yo de aquello que más acaece ante un ataque aeroquímico. No habéis de tomar por soporte de vuestros juicios ni los ejemplos de la Gran Guerra ni la desmoralización histórica de aquel que dice que nada hay que hacer.

La guerra aeroquímica es la que más hemos de temer; sencillamente: porque es la más moderna, porque... en el terreno de la táctica guerrera o de la conquista bélica es la más eficaz, "es el vestido que más se lleva, es el vestido de todo uso".

Conocer todas sus posibilidades ha de sernos beneficioso y estas posibilidades no son más que tres:

- Bombas detonantes (explosivas).
- Bombas incendiarias.
- Bombas tóxicas (gases).

Las bombas detonantes que se han empleado hasta ahora en nuestra casa no pasan de los 100 kilos. Y en buena lógica hay que admitir que no peligran las de dos y tres toneladas si atendemos a nuestra menguada industria bélica por una parte y a las dificultades de importación y peligros de aplicación por otra. Pues bien; contra la detonación de esta modalidad de metralla sólo podréis protegeros si ocurre la explosión más allá de 50 metros de vuestra casa. Pero, fijos bien: si no estáis preparados, bien preparados, a pesar de esta distancia mínima de 50

metros, podréis ser víctimas, seréis víctimas, de la detonación.

La detonación lanza metralla y hace alguna cosa más. Sopla y absorbe, y es esta corriente de gas y aire el vendaval tempestuoso que, como si fuese un terremoto, rompe los cristales mal protegidos, y os empujará o absorberá según la distancia y la intensidad del detonante. El Instituto Alemán de Rebuscas Tecnológicas ha estudiado esta fuerza con una precisión matemática y encuentra que 1000 kilos de explosivos ejercen una presión de 5 kilos por cm². a 20 metros de distancia del lugar donde cae la bomba.

Pero, escuchad bien, los cristales rotos, aparte de los efectos de soplo y de absorción, dejan la puerta abierta a los gases procedentes de las bombas incendiarias (óxido de carbón!) y no hay que decir los procedentes de las bombas propiamente tóxicas.

HAY QUE PROTEGER, PUES, LOS CRISTALES DE VUESTRO REFUGIO

La segunda modalidad de ataque aeroquímico lo hacen las bombas incendiarias.

Estas tienen dos peligros: el fuego y el gas. Una verdadera nube de óxido de carbón acompaña la ignición de las bombas modernas. Tanto, que incluso en el caso de resultar inactivas al punto de mira incendiario (por haber caído en medio de la calle) se vuelven peligrosas al punto de mira tóxico.

Hay que insistir una vez más: PROTEGED LOS CRISTALES DE VUESTRO REFUGIO contra los efectos de las bombas incendiarias, lo mismo que contra las detonantes.

No penséis demasiado en apagar la bomba. En todo caso, una capa de arena (un centímetro) en todo el pavi-

mento superior y un saco de reserva es todo lo que podréis prevenir desde vuestro refugio.

Bombas ligeras (no pesan más allá de dos kilos), las incendiarias, no hay que pensar en sus efectos mecánicos de destrucción.

La tercera modalidad de la guerra química es la de las bombas gasógenas o tóxicas.

No os entretengáis en averiguar si llegarán o no a tirar. Estad preparados contra los gases. Eso es mucho más eficaz. Acordaos del ejemplo edificante de Ypres o del de Bolimoi; ello os hará bien. En aquellos lugares el destrozo de seres humanos fué una cosa horrible: LA GENTE NO ESTABA PREPARADA.

En el último año de guerra se empleaban más gases tóxicos que nunca. La mortalidad, sin embargo, había descendido al 2 ó el 3 por 100: LA GENTE ESTABA PREPARADA.

Por otra parte, si en lugar de discutir la posibilidad de los gases comparáis su toxicidad con la de los heridos de metralla, encontraréis que las bajas por cualquier procedimiento que no sean los gases da una mortalidad diez veces más alta.

¡Y qué muerte, la de metralla!
¡Y qué suerte, la de los desventurados que no se mueren y han sentido el arañazo doloroso de la metralla: inválidos, inútiles, mutilados, desvalidos...

Esto no ocurre con los gases.

Si estáis preparados no tenéis que temer nada, ni aquella pretendida lesión pulmonar que, al decir de la gente, castiga duramente el pecho. No y no. Si sentís la zarpa del gas, protegedos y nada os pasará. ¿Lo escucháis bien? NADA.

Aquellos que hoy se quejan de una reliquia de gas, o no se protegieron debidamente o ya tenían lesión en el pulmón antes de la guerra.

Lo que tenéis que hacer es no perder ni un minuto discutiendo si se enviarán gases o no. Recordad que los gases lacrimógenos (aquellos que hacen llorar) son empleados licitamente por los Gobiernos constituidos y dentro de su misma casa. Es, pues, una cuestión de matiz. Caezán gases. ¿Serán lacrimógenos? Lo mismo da. Son gases y hemos de saber cómo reaccionar delante de esta modalidad de ofensa.

Explicado este panorama de la guerra aeroquímica con sus tres horizontes: explosiones, incendios y gases, hay que indicar el curso normal de nuestra protección.

Por de pronto, primero hay que saber detectar. La detección de los gases en pleno campo se hace de tres formas:

Olor especial y mal gusto del humo del cigarro.

Animales sensibles (ratón y canario). Reacciones químicas (líquidos y papel Lutece).

La detonación en la ciudad no nos corresponde a nosotros. La sirena de alerta nos avisará oportunamente.

La sirena avisa al toque de alerta con un ruido continuo y sordo. Todos lo conocéis. Si hasta ahora no habéis pensado en el refugio, es que no estáis preparados. La desmoralización y el fracaso será la consecuencia obligada. Cada uno de vosotros, hoy, ahora mismo, tiene que tener pensado un refugio.

Consejos para seleccionar el refugio:

Primero. Es mejor un lugar no muy bueno en vuestra casa que uno mejor fuera de casa. El desplazamiento es un trastorno desmoralizador que se puede emplear nada más a cambio de un refugio con toda garantía. En nuestra casa de éstos hay muy pocos, casi podríamos decir NINGUNO.

Segundo. De vuestra casa, ¿a qué piso?

- No vayáis al subterráneo.
- No vayáis a los bajos.
- No vayáis al principal.

Procurad, en una palabra, que sea el piso más alto posible, a condición de que por encima de vuestro piso haya dos o tres más (explosión, incendios). Así, por ejemplo, en un edificio de siete pisos, no vaciléis, EL TERCERO Y EL CUARTO SON LOS MEJORES.

Tercero. De este piso, ¿a qué habitación?

- La más aislada de todas.
- La más lejos de la calle.

(Seguex a quarta plana)

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

(malalties de les criatures, - (malalties de la pell, - cirurgia infantil). - cirurgia dels ossos i articulacions. - fractures).

GABINET DE RAIGS X.

RAIGS X TRANSPORTABLES A DOMICILI.

Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205

GIRONA

ESPORTIVES

FUTBOL

La Junta Directiva del Girona recalca novament als socis del Girona la necessitat de portar a la Secretaria les fotografies per tal d'ajuntar-les al carnet que servirà pel proper mes de Desembre.

La Junta Directiva

EL GIRONA, EN UNA MITJA PART DE BON JOC AONSEGUEIX BATRE AL SABADELL PER 3 A 0

El Girona logrà batre al Sabadell per bon marge; 3 a 0 és un resultat bo i demostra la superioritat.

De totes maneres cal convenir que el joc fou d'escassa qualitat, ja que llevat de la primera part que el Girona apretà i decidí el partit, a la segona meitat del partit, sigui perquè ja tenia assegurat el partit sigui perquè el Sabadell emprà un joc molt violent, la qüestió que el públic s'aburrí.

De totes maneres, del nostre record, poques vegades hem vist bons partits amb el Sabadell; tan com contin amb el dos defenses i tres mitjos, difícilment se'l podrà treure l'instint que tenen de fer mal. Blanc en aquest sentit, ahir es portà bé.

Per part del públic hi havia el temor que el partit es faria difícil al no jugar Burillo, que s'ha allistat a l'Exèrcit Popular de Catalunya; el seu substitut Bramón, compli abasta-

ment el seu comès i ens agradà per la seva serenitat i valentia; aquest minyó pot i millorarà les seves actuacions a mesura que es compenetri amb els demés companys d'equip.

El Sabadell que no es presentà complet decepcionà en la seva actuació. No es veié gaire res, però en la davantera, Clara efectuà junt amb Sospedra algunes jugades que posaren en perill la porta de Florensa.

L'equip gironí jugà molt embarullat a la segona part i això feu que el Sabadell ho aprofités per a inquietar en algunes ocasions a la porta defensada per Florensa; val a dir però que el resultat podia ésser molt més crescut amb sort i serenitat en el xut.

El gols foren marcats per Bramón, dos i Rancel, un.

L'arbitratge de Balu força deficient i poc enèrgic en reprimir el joc violent i perillós.

Als darrers moments, efecte del sudit joc violent Madern tingué de retirar-se amb una forta contusió, que si bé de moment alarmà, una vegada reconegut per Dr. Butinyà, constatà que solament era una forta contusió, del que ens alegrem.

Els equips s'arreglenaren així:
GIRONA: Florensa—Farró; Torre-desflot — Trias; Gómez; Madern — Lluc; Trujillo; Bramon; Rancel; Parera.

SABADELL: Florensa — Moral; Blanc—Gracia; Font; Mota—Sospedra; Clara; Diaz; Buj; Singüenza. XAVI

NOTÍCIES

L'emissora local "Ràdio Girona" ha estat encarregada per Pro-Infància Obrera de la recepció de tota mena de donatius amb destí als refugiat's que hi han a la nostra ciutat.

Tres dies consecutius que surten per a Barcelona, acomiadats amb sincer entusiasme del poble, importants nuclis de ciutadans de les nostres comarques que han ingressat en l'Exèrcit de la Llibertat, voluntàriament, per a defensar valerosament la integritat del territori de Catalunya i portar la bandera de la Democràcia en els llocs que encara estan sotmesos al jou de les forces mercenàries de Franco.

A més a més, passen cada dia lluitadors internacionals que tant bona feina fan en els fronts de Madrid.

L'èxit de l'Exèrcit voluntari del poble és complet. Com a mostra, que en podríem citar moltes, podem afirmar que del carrer del Pont Major, solament, se n'han allistat 25, essent milers els allistats.

Això palesa la reconeguda fama revolucionària que anima als ciutadans de les terres gironines i que ara no vacillen a col·laborar a la lluita sagant que ha d'acabar per sempre amb la vergonya de la sublevació feixista i donar glòria a la llibertat d'Espanya.

No hi ha dubte que aquest èxit es deu també al cap de l'organització, ciutadà Raimon Morales, fill d'aquell exemplar ciutadà Manuel Morales Pareja, Alcalde Constitucional que fou de Barcelona, que tant es va distingir per la seva conducta i per la seva cavalleritat entre tots els catalans.

En Raimon Morales, l'hem conegut durant la Dictadura de Primo de Rivera. Venia sovint a Girona per assumptes del seu negoci; militava, com ara, al partit socialista, i estava en contacte amb tots els revolucionaris que treballaven per a derrocar el règim dictatorial.

Quan venia ací Morales ens assabentàvem del curs del moviment revolucionari, era per nosaltres un baròmetre que mesurava el temps d'agonia de la Dictadura.

Això vol dir que en el ciutadà Morales hi tenim, i li pot tenir el poble liberal tota la confiança, puix ho garanteix la seva conseqüència, la seva fidelitat arrelada a la causa i la seva honestat heretada del seu eximí avantpassat.

La suggerència de L'AUTONOMISTA hem vist que ha estat acollida per l'Ajuntament. La plaça de la Independència serà reduïda i s'aixamplaran les vies de trànsit rodar. Una brigada municipal ja hi treballa.

Amb referendum popular, s'ha canviat el nom de Sant Pere Pescador pel de EMPORI, deconformitat amb els presents moments revolucionaris.

Un laconic telegrama comunica que als setanta anys ha mort a la ciutat de Viareggio el famós transformista Frègoli.

Aquest Frègoli havia fet rodar el cap, amb les seves sorprenents transformacions ràpides a les nostres àvies, en crear un gènere nou que en aquell temps sorprenia, i que avui, malauradament té molts imitadors, i no solament al gènere de les variats, sinó més aviat a tots els ambients de la vida normal.

Aquest home, precursor dels grans "bluffs" que avui són cosa corrent havia arribat a representar tot sol una comèdia amb setanta personatges.

Avui amb les coses del país de Frègoli van així mateix, i no pas cap a les comèdies convencionals, sinó a les tragèdies més reals de la vida autèntica.

Avui tota Itàlia és presa de l'esperit de Frègoli, posat al servei del terrorisme internacional d'un "bluff" de multiplicat potencialment enverinat i ple d'amenaques i d'un instint insensat de transformisme de totes les lleis humanes i de totes les essències del dret de gents.

Aquest esperit transformista que inventà aquell home que donà el seu nom a una mena de barrets, per tal de divertir les nostres àvies, s'ha format una arma criminal contra els nens d'aquestes àvies, els quals moren lluitant contra el transformisme de la veritat i contra la subversió de totes les normes de vida i de dret que els hereus de Frègoli volen transformar a la mida de llur ambició assassina.

Si es conservés la col·lecció de cartells de la impremta de Pacia Torres, a Girona, que allavors imprimia tots els programes de Teatre, es trobarien molts de cartells anunciant pomposament l'arribada a Girona de Frègoli que era molt celebrada.

Les primeres remeses de flors que a títol d'assaig s'han efectuat amb destí als mercats anglesos, han trobat una bona acollida en aquells mercats. Avui els clavells produïts a Vilassar de Mar, ja tenen tanta estima en el Covent Garden com els que surten de la Costa Blava francesa.

Amb els primers resultats s'albira un xic d'optimisme per quan semblava que enguany aquesta activitat en els nostres camps donaria uns resultats catastròfics.

Són molt curioses les cartes que la Comissió de Floricultors de Vilassar de Mar — adherida al Sindicat Agrícola d'aquella vila — rep de les cases angleses.

Hom pot comprovar com a Anglaterra hi havia fermament arrelada l'opinió de que al nostre país no hi

havia pedra sobre pedra i que l'ordre i el treball havien marxat de Catalunya.

Resulta curiós, doncs, de comprovar com les nostres flors han portat a la Gran Bretanya, la nova de que la revolució del nostre poble respira més ordre i més activitat del que, per conducte dels agents feixistes, havien arribat a creure.

COMISION GESTORA DE COMPRAS DEL HOSPITAL MILITAR DE GERONA

El dia 10 del mes de Diciembre próximo tendrá lugar a las doce horas, en el referido Hospital, el concurso para la adquisición de artículos para el suministro al citado establecimiento, cuyas características y forma de tomar parte en el concurso y cantidades que se consideren necesarias, las que son susceptibles de variación a juicio del Excmo. Sr. Ministro de la Guerra y que figurarán en los pliegos de condiciones técnicas y legales y cálculo de necesidades que se hallan a disposición de los concursantes en la Secretaría de la Comisión, domiciliada en el referido Hospital, de 10 a 13.

El importe de los anuncios y cuantías cargas provengan del concurso serán de cuenta de los adjudicatarios. Girona, 25 de noviembre de 1938. El Secretario, José Galan.— V. B. El Presidente, H. Solé.

Bosch Masgrau J.M. METGE

TISIÓLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL MALALTIES DEL COR I PULMONS.

CONSULTA: D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA TELÉFON, 251

C. N. T. U. G. T.

En reunió provincial de sindicats convocada per la Federació Intercomarcal de la segona Zona, celebrada en dos sessions en nuestra ciudad ayer domingo, y en el que asistieron las siguientes representaciones: Sindicato Unico de Sarrià de Ter y su radio. Sindicatos Unicos de Oficios Varios de Castellfuit de la Roca; de Beacanó y de Les Fonts de Begudà. Sindicato de campesinos y oficios Varios de Llansà. Sindicato Unico de Forners de la Selva. Sindicato Unico Mercantil de Gerona.

Sindicatos Unicos de Oficios Varios de Ribas de Freser; de Las Planas; de Riudellots de la Selva; de Baniols y de Oriols y contornos. Sindicato Unico de Espectáculos Públicos de Gerona. Sindicatos Unicos de Oficios Varios de Cassà de la Selva; de Amer, de Massanet de la Selva. Sindicat Unic de Camperols i Oficios Varios de Empori. Sindicato Unico del Ramo de la Madera de Gerona y su radio. Sindicato Unico de Trabajadores de Blanes. Sindicato Unico del Ramo de la Construcción de Amer. Sindicato Unico Fabril y Tèxtil de Gerona. Sindicato Unico de Oficios Varios de Colera. Federación Nacional de la Industria Ferroviaria, M. Z. A., Gerona. Sindicatos Unicos de Oficios Varios de Cervià de Ter; de La Bisbal; de Torroella de Montgri; de Llampallès; de Campmany. Sindicato Unico de Trabajadores de Llagostera. Sindicatos Unicos de Oficios Varios de S. Jordi; de Bordils. Sindicato Unico de Alimentación de Gerona. Sindicato Unico de Comunicaciones de Gerona. Sindicato Unico de Oficios Varios de La Escala. Sindicato de Trabajadores Postales (carteros urbanos) Gerona. Sindicato Unico de Trabajadores del campo de alonge. Sindicatos Unicos de Oficios Varios de Perelada; de Gerona; de Palafrugell; de Besaluú. Sindicato Unico de Corehotaponeiros de Palamós. Sindicato Unico de Industrias químicas de Gerona. Sindicato Unico de Oficios Varios de aldas de Malavella.

TEATRES I CINEMES

L'estrena de dimarts al

TEATRE ALBÈNIZ

"A TRAVES DE LA TORMENTA"

Argumento

A la casa del Juez Barlett, uno de los más importantes granjeros de Nueva Inglaterra, llega un día Anna Moore en busca de trabajo. Al poco tiempo, su simpatía y buena voluntad la ha valido ser considerada casi como otro miembro de la familia.

El Juez tiene el propósito de casar a su hijo David con una prima suya, Kate Pero los interesados no parecen tener interés en cumplir sus deseos, ya que mientras David se enamora de la sirvienta Anna, Kate se interesa por un amigo de la familia, Lennox. El día del cumpleaños de David, és te le pide a la sirvienta que ceda a ser su esposa, cosa que ésta rehusa entre lágrimas.

Las razones de esta negativa no tardan en descubrirse por medio de las chismosas del pueblo, que descubren que Anna había vivido en un pueblo cercano donde había tenido un hijo que murió.

Cuando el juez se entera de esto, despide a Anna, la cual confiesa la verdad, diciendo que su único pecado había sido el de haber tenido confianza en un hombre. El seductor resulta haber sido Lennox y mientras éste y David luchan, Anna desaparece de la casa.

En su fuga a través de la tormenta, cruza el río cercano en el momento en que comienza el deshielo. Tanto Lennox como David corren en su busca. El primero llega junto a ella, pero la corriente arrastra el bloque de hielo en que están los dos hacia una próxima cascada. David llega a tiempo de salvar a Anna, pero Lennox encuentra la muerte entre las enfurecidas aguas.

Aún quiere resistirse el juez al perdón, pero las palabras de su esposa y de su hijo le convencen de que también la justicia debe ir acompañada de amor y de perdón.

Teatre Amateur

El fill del Senyor Gold

Dijous passat a la nit els Amics del Teatre, que tan bé dirigeix el nostre excellent amic Carles Gispert, ens delectà amb la representació al Teatre Municipal de l'obra esmentada.

Si fos materialment possible establir establir un marge entre l'amateurisme i el professionalisme professional teatral, diríem que els Amics del Teatre han franquejat gairebé el marge de referència i han començat a encimbellarse vers les atalussades crestes d'un professionalisme cobejat. L'ur actuació, farcida d'encerts, és el prelude d'una imminent perfecció artística plena de nitidesa. L'enfilall d'èxits conquirits hipotéquen l'esdevenidor i tendeixen a assolir llur perfeccionament.

Concertant-nos a l'obra acuradament presentada, direm que la tasca de conjunt encertadíssima, i el treball suggestiu de sobre's reeixit per llurs personatges, Dolors Casas, valor conegudíssim, féu la Sra. Gold justament imaginada per l'autor. La candidesa i ingenuïtat d'Elena fou magistralment interpretada per Carme Subirós; acusa una subtilesa de sobre's cospada per l'espectador i que permet xifrar amb l'actuació d'aquesta gentil dama jove un sens fi d'esperances. Remei Rossell i Polònia Sebastià assoliren un èxit amb la interpretació justa de llurs papers. Rosa Rossell molt bé.

El paper de Francesc, l'ànima de l'obra, fou mogut per Joan Trias. Encerta amb èxit la dualitat de llur creador. Trias afegeix a llur bagatge rítmic una forta dosis de psicologia teatral. Benjamí, interpretat per ojsop Planas tingué una bona actuació que culmina junt amb l'anterior en les darreres escenes de l'últim acte. El públic li ho remercià. Xavier Llinàs, Josep Pareja i Artur Llusset, gairebé diríem que e sconsolidaren si no tinguéssim la certesa de que ja ho estaven d'anterioritat. L'ur fulla de treballs resulta un catàleg d'èxits. Joan Reixac encertadíssim.

L'èxit sorollós vingué avalat per l'elogi totalitari de la nombrosa concurrència que hi assistí.

La vetllada finançava el seu interès material a profit del Socors Roig Internacional.

B. P.

Taronja Valenciana
QUALITAT IMMILLORABLE I A BON PREU
VICENS TURMO
JAUME I, 10. — GIRONA

Ahir va marxar a València el nostre estimat amic el Diputat a Corts per aquesta circumscripció ciutadà Miquel Santaló per a assistir a la sessió del Congrés que es celebrarà demà a la ciutat del Turla.

—Véndese coche para niños, usado, a precio de ganga, razón: Lorenzana, 19, pral.

Fa quatre dies que manca de casa seva el ciutadà Antoni Clara Turon, gerent de la Banca del seu nom.

Les circumstàncies en què ha deixat la seva llar el senyor Clara Turon, dissortadament fan suposar una fatal resolució, que de cap manera voldríem veure confirmada.

El ciutadà Clara Turon estava de temps malalt; té a més una filleta molt malalta. Feia dies tenia també una forta preocupació per la sort del seu negoci, acompanyat tot això, que és molt, amb la feblesa d'esperit, aquella manca de reserves i energies espirituals que hem de tenir els homes en els grans contratemps, fa que tinguem un criteri pessimista de la seva sort.

Abans de marxar el senyor Clara Turon va deixar ben ordenades totes les operacions del seu negoci.

Es amb molt de sentiment, per a la seva muller, digna professora, i per a la seva filleta que dones la notícia.

— Es ven una estufa-cuina i una cuina econòmica. Raó: Progrés, 4, 2on, 2a

CAFÈS CORNELLA

NOVA CREACIO DE LA CASA

Cafès N. C. A. marca registrada en paquets, caixetes i pots de metall (Patentats)

DE VENDA EN TOTS ELS ESTABLIMENTS DEL RAM

Ronda Dr. Robert, 7-9 — GIRONA

ACIDECES
DIARREAS
ARDORES

Sintomas de su padecimiento de **estómago e Intestinos** que verá desaparecer tomando después de las comidas

SALUTIOL

VENTA EN FARMACIAS

PER TELEFON

MADRID

ELS ATACS DELS FACCIOSOS SEGUEIXEN ESTAVELLANT-SE DAVANT MADRID

Madrid, 30. — Impressió de "Política":
S'ha repetit molt que la millor defensa de Madrid s'ha de fer als fronts allunyats de l'capital, i aquesta realitat va en camí de demostrar la seva exactitud davant l'empenta vigorosa dels nostres milicians. Potser que el més remarcable de la jornada d'ahir sigui l'avanç operat per les forces lleials de Santander, les quals segueixen endinsant-se a la província de Burgos, amenaçant els feixistes en llur base principal. Cinc pobles varen caure ahir al nostre poder. Les milícies muntanyenques hagueren de combatre amb braó i energia. En un d'ells hom hi entrà de nit, caregant a la baioneta, i l'enemic fugí després de deixar damunt el terreny nombrosos morts i al nostre poder una gran quantitat d'armament i municions.

A Astúreis, ahir no s'operà. Aquesta tranquil·litat va ésser imposada per les armes lleials, puix així convenia als nostres plans.
Al nord de Guadalajara varem ocupar també cinc pobles, dels quals dona compta el comunicat oficial, i amb i que en llur conquesta no hi haguérem d'emprar una gran violència, representa en canvi un avantatge per l'evident posició estratègica per a les nostres operacions.

A Madrid ha quedat remarcada amb tota evidència la capacitat de resistència de les nostres forces. En un indret de la part sud, l'enemic atacà la nit anterior amb una gran violència recolzat per tota mena d'elements combatius. Les nostres línies no han variat en el més mínim. En canvi, els feixistes en llos d'assolir l'objectiu previst, en el qual posen ara llur esperança, només aconseguiren deixar en el terreny alguns cadàvers més dels incomptables que duen perduts en els dies que porta atacant la capital de la República.

La Brigada Internacional segueix cobrint-se de glòria. A darrera hora de la tarda, aquests braus lluitadors iniciaren una operació al sector, la defensa del qual és recomanada. El resultat no pot ésser més satisfactori, amb la presa d'algunes posicions enemigues.

LA LLUITA HEROICA CONTRA EL FEIXISME
EL MILICIA ANTONI MOLINA ACONSEGUEIX DESTRUIR DOS TANCOS
Madrid, 30. — Dues companyies del segon batalló pertanyent a la tercera brigada que m'el comandant Gañan foren trameses a reforçar les unitats d'un sector immediat a Madrid. En arribar al lloc que havien estat destinats començà un violentíssim atac de l'enemic emprant tots els seus mitjans de combat. Les forces enemigues anaven precedides d'una renglera de tancos que avançaven damunt les nostres línies. Un dels milicians d'aquelles companyies, anomenat Antoni Molina i Martínez, s'avançà contra els tancos i llançà damunt del primer una bomba que destrouà el motor. Tot seguit féu la mateixa maniobra contra un segon tanc enemic. Els ocupants del primer tanc sortiren del vehicle i fugiren precipitadament però foren abatats pels disparats dels nostres fusellers. Els del segon tanc pogueren fugir.

El fet produí una desmoralització absoluta entre els ocupants dels altres tancos, els quals efectuaren una ràpida retirada al seu lloc de sortida.
El comandant de la companyia proposà al milicià Molina per a una recompensa.

Els milicians destacats a Tobana rebieren el milicià Molina entre grans demostracions de joia. L'alt comandament felicità a aquest heroi de la jornada.

LES MILICIES DE SANTANDER MARXEN DAMUNT BURGOS
Madrid, 30. — La nota més destacada de la jornada d'ahir fou la que ofereix l'avanç de les forces lleials de Santander, que segueixen endinsant-se a la província de Burgos.
Hom sabia que les forces santanderines havien traspassat els límits de la província, però feia algun temps que s'havia deixat de rebre notícies d'aquestes forces. Ara es comprèn aquest silenci que ha estat obligat per tal de continuar l'avanç i caure per sorpresa damunt l'enemic. El comunicat oficial

no diu res respecte d'aquestes forces, però les darreres noves que hem rebut parlen del contacte de les nostres forces amb les enemigues al terme de Soloncillo, punt que es troba passada ja la part més difícil de l'avanç. D'ara endavant, els nostres avanços no oferiran dificultats després del càstig que sofriren ahir les forces enemigues. Passada ja la zona muntanyenca més difícil, sembla que les nostres forces es trobaran pròximament a la vista de la ciutat de Burgos.

MALGRAT AL TERROR FEIXISTA, ELS OBRERS ITALIANS ESTAN AL COSTAT DE LA DEMOCRACIA ESPANYOLA

Madrid, 30. — Un diari publica la següent notícia: "Dies passats va caure sobre Madrid una bomba que no va arribar a esclatar. Examinada pels tècnics, es va poder comprovar que no contenia matèries explosives. Estava plena de sorra i contenia un paper amb la següent inscripció: "Els vostres germans, els obrers italians, no us volen assassinar".

Heus aquí unna demostració d'aquesta solidaritat que enalteix extraordinàriament els seus autors.

LA INICIATIVA ES A LES NOSTRES MANS, DIU "JUVENTUD"

Madrid, 30. — "Juventud" en grans titulars escriu: La iniciativa és a les nostres mans. La moral dels soldats del poble cad adia és més elevada. Els nostres mitjans de guerra no cedeixen als del feixisme i només ens manca el comandament militar únic, l'organització centralitzada fèrria de l'exèrcit del Centre per esclafar l'enemic.

UNA PROVA MES DE LA COLLABORACIO ALEMANYA AMB ELS FACCIOSOS

València, 30. — El diari "Verdad" publica una nota on diu: Anticipadament al bombardeig d'ahir a Alacant ens arriba la notícia de font autoritzada que el dia anterior, divendres, un vaixell alemany va ésser al port fent algunes maniobres sospitoses, vagant pels volts del dipòsit de gasolina. Hom té la certesa que el vaixell nazi tregué fotografies i que pogué concretar posicions. Aquest mateix dipòsit va ésser bombardejat ahir amb l'encert d'un objectiu previst. El vaixell esmentat, de color verd fosc, duu pintades les inicials L. B. El pavelló nazi fou enarborat durant la seva estada al port.

LA IMPORTANCIA DE L'AVANÇ LLEIAL AL SECTOR DE GUADALAJARA

Madrid, 30. — Hom dona una gran importància a l'avanç aconseguit per les nostres forces al sector de Guadalajara, on foren ocupats cinc pobles per les tropes republicanes.

Es tracta de posicions molt avantajoses per a les nostres línies, perquè es troben compreses entre Sigüenza i Buitrago i hauran de servir d'excel·lent punt d'ajut per a futurs avanços.

LES MILICIES BASQUES SEGUEIXEN AJUDANT AL FRONT DE MADRID

Madrid, 30. — El ministre senyor Irujo ha cursat a les Milícies basques que actuen a Madrid oferiments que ha rebut del Sindicat del Ram d'Alimentació de Biscaia, adherit a la C. N. T., que es proposa enviar una centúria d'afiliats de vint-i-quatre a trenta-vuit anys dels quals el 60 per 100 són veterans als serveis de l'artilleria i metralladores i volen anar a lluitar al front de Madrid. Els troben perfectament equipats de roba, però sense armes. Tenen ja diverses centúries organitzades, però aniran venint una darrera l'altra a mesura que hagin completat llur instrucció les que no la tinguin.

Tenen especial desig d'ésser enroats a les forces de xoc, puix que és el seu decidit propòsit afusellar aquell que giri la cara davant l'enemic.

ELS ATACS PER LA RERAGUARDA POSEN EN UNA SITUACIO DIFICIL LES FORCES FEIXISTES DE MADRID

Madrid, 30. — La jornada d'ahir fou de major tranquil·litat que els dies anteriors al front de Madrid. Un dia de sol esplèndid que eixuguà ràpidament els carrers de la ciutat.

A primera hora se sentiren canonades i algunes explosions d'obusos que havien caigut damunt de cases de les barriades extremes. Però durant el mati

s'ha observat menys activitat que els dies anteriors.

A primera hora de la tarda més de vint avions lleials creuaren el cel de Madrid i la població ha pogut admirar una vegada més la velocitat vertiginosa d'aquests aparells i llur línia magnífica. Els primers moments hom observà en el públic un moviment de temor que desaparegué així que es donà compte que eren les seves esquadretes lleials que realitzaven serveis encomanats per l'alt comandament.

Les referències que tenim dels fronts fins a primeres hores de la tarda són completament satisfactòries.

La situació militar als fronts madrilenys no ha canviat gaire les darreres vint-i-quatre hores.

Durant la nit, fora d'una temptativa enemiga a la carretera d'Extremadura, que fracassà davant la resistència de les nostres forces, només lleugers paquets i lluita d'artilleria als diferents sectors del front.

La importància de les operacions és actualment a la reraguarda enemiga. Per una banda, les forces lleials pressionen les posicions enemigues de Talavera, i per altra ataquen energícamet Navalcarnero.

També es fa notar que l'enemic davant d'aquests atacs a la seva reraguarda, s'ha de veure precisat a treure forces de les que hi ha sobre Madrid, als indrets pròxims on és atacat, i que es veu en la impossibilitat de rebre reforços degut a què en totes les províncies l'exèrcit lleial el fa objecte d'una ofensiva enèrgica i li ocasiona gran nombre de baixes.

La matinalada darrera, al quilòmetre 32 de la carretera de Bobadilla, una concentració facciosa es dividí en dues columnes: una es dirigí a Humera i l'altra a Pozuelo. Aquestes columnes iniciaren un atac molt fort, prenent obrir forat en els nostres rengles; però l'intent fracassà i l'enemic fou obligat a retirar-se davant la resistència i l'empenta de les nostres milícies, no sense haver deixat nombroses baixes.

Una altra concentració enemiga al Pont d'Extremadura, abans de la Princesa, fou castigada durament per les nostres forces.

Darreramen l'enemic trameté reforços per a protegir l'emplaçament de metralladores que havien de tirotejar les línies lleials. Tampoc no aconseguí el seu propòsit. Les nostres milícies feren gran nombre de baixes i obligaren l'enemic a replegar-se. A partir d'aquell moment, en aquell sector només hi hagué una lleugera lluita de canó.

Última hora de Madrid

OTROS TANQUES ENEMIGOS EN PODER NUESTRO

Madrid, 30. (5 tarde). — En una de las operaciones realizadas ayer por nuestras fuerzas fueron arrebatados al enemigo dos tanques e inutilizaron otros tres. — Febus.

UNA INFORMACION SENSACIONAL DEL "SOCIALISTA"

Madrid, 30. (5 tarde). — "El Socialista" en un artículo que publica hoy se refiere a la ausencia de la aviación facciosa en el cielo de Madrid y da dos versiones. Según la primera los vuelos de los aviones facciosos han disminuido considerablemente por la carencia de gasolina. La falta de esencia en los campos de la aviación rebelde es tan grande que su atención está preocupando a los facciosos. La segunda, es mucho más grave. Su explicación se afirma no sin fundamento que los aviadores italianos se han reintegrado a su país cancelando su compromiso con Franco. — Febus.

"El Socialista" ha celebrado una entrevista con el embajador de Chile en nuestro país. Este dice que el cuerpo diplomático a pesar de las indicaciones terminantes de sus gobiernos no se ausentará de Madrid. No se ausentará de la capital de la República porque consideraque su deber está aquí. — Febus.

ULTIMA HORA

Madrid, 30. (5'30 tarde). — Nueva agresión aérea, nocturna i alevosa de la aviación fascista. Los pájaros negros dejaron caer varias bombas sobre nuestras posiciones de la parte alta de la Moncloa. Nuestras fuerzas aguantaron el bombardeo sin el menor desconcerto. A pesar de que dos proyectiles cayeron en el interior de una posición determinada no tuvimos que lamentar ni una sola baja. Un miliciano que defendía la posición resultó herido levemente por la metralla. Y como la aviación facciosa no consiguiera desmoralizar a nuestros soldados intentó desmoralizar a la población de Madrid y cayeron otra vez sobre el martirizado barrio de Argüelles algunas bombas incendiarias. Una de ellas provocó un incendio en una casa de la calle de Andrés Mellado. Las fuerzas de retaguarda lograron sofocarlo poco después.

Otro fantasma que es preciso desvanecer es el de las bombas incendiarias. En muchos casos si el vecindario conserva la serenidad y se decide a evitar el siniestro en sus comienzos, no pasa la agresión de la natural alarma y pequeños desperfectos que puede causar el incendio de una chimenea.

Dees de temprano el enemigo ha presionado fuertemente. Esta actividad del enemigo fué precedida de un violento bombardeo de aire y artillería y utilizando el enemigo en esta preparación proyectiles de varios calibres. En los restantes frentes de los sectores de Madrid incluso en los de la Ciudad Universitaria, hay relativa tranquilidad. En la Casa de Campo aunque se ha registrado un bombardeo en las primeras horas de la noche de ayer no hubo que lamentar consecuencias. La noche tranquila, relativamente tranquila, rompiendo el silencio los tiroteos y escaramuzas entre las avanzadillas.

Cerca de la carretera ad Extremadura fué el sector que ayer cañoneó el enemigo con gran intensidad habiendo sido recogida una granada de un grueso correspondiente al parecer del 21.

En el frente de Pozuelo nuestras tropas consolidan sus posiciones. Como se sabe este frente fué donde con mayor encono presionó el enemigo durante la jornada del domingo.

Los ataques facciosos acusaron a última hora debilidad y bien puede decirse que estaban faltos de cohesión.

Esta mañana ha volado sobre Madrid la aviación facciosa aprovechando el día radiante y soleado. Nuestras fuerzas aéreas que observaban en previsión el encuentro salieron rápidamente en pos de la aviación facciosa que huý sin ofrecer combate y sin conseguir su nuevo atentado desde el aire que tramaba contra Madrid. Poco después el cielo de Madrid lo dominaban los aviadores leales.

La artillería enemiga ha continuado sus criminales agresiones sin objetivo militar alguno poniendo los golpes de su metralla en los edificios de la zona urbanizada de Madrid.

Estas son las novedades que podemos registrar a la mitad de la jornada del lunes. — Febus.

A LOS DIABÉTICOS

DIABET-KUR

VINO ANTIDIABETICO DEL DR. J. MARTI RIBÉ

Tonifica el organismo y mejora las funciones digestivas, hepáticas y renales facilita la utilización del azúcar para el organismo disminuyendo de una manera normal el exceso del mismo en la sangre y la orina. Venta en Farmacias y Centros de Específicos.

Depósito: J. VILADOT. Rambla de Cataluña, 36. — Teléfono 13791. — BARCELONA

PIDAN FOLLETO GRATIS

M.^a Esperança Vilagran Quintana

Professora de Piano

S'ofereix per a donar lliçons a casa i a domicili.

Nord, 10, 2.^a 2.^a GIRONA

J.M.^a BUTIÑA GUIMERA

METGE CIRURGIÀ

MEDICINA GENERAL
MALALTIES DE L'APARELL DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALS
Carrer de les Hortes, 18, 1.^a 2.^a
TELÉFON. 143
GIRONA

Sindicato Unico de Profesiones liberales de Gerona.
Sindicato Unico de Construcción de Palamós.
Sindicato Unico de Trabajadores de Osona.
Sindicato Unico de Oficios Varios de Flaçà.
Sindicato Unico de Oficios Varios de Avinyonet.
Comité de Relaciones Intercomarcales de edificación.
Federación Local de Sindicatos Unidos de Gerona.
Federaciones Locales de Sindicatos Unidos de Salt; de S. Feliu de Guixols; de Figueras.
Federación Comarcal del Alto Ampurdán. Figueras.
Federación Comarcal de La Selva. Blanes.
Federación Comarcal de Figueras.
Federación Local de Sindicatos Unidos de Bañolas.
Se recibió la adhesión del Sindicato Agrario y Oficios Varios de Albons, así como de otras poblaciones.
En la misma se discutieron y acordó entre otros asuntos aportar fundamentos y orientaciones para la aplicación del jornal familiar y del racionamiento de alimentos, en previsión a una posible escasez.

Ha estat a l'Ajuntament de Palafrugell el company Finyana, membre del Consell Municipal del poble d'Alcaracejos.

El company Finyana ha presentat les seves credencials a l'alcaldede Palafrugellenc i li ha exposat que l'objecte de la seva visita era adquirir informes sobre els diversos refugiats del seu poble que es troben en aquella vila.

Motiva aquesta gestió el fet de que calgué evacuar Alcaracejos d'una manera tan ràpida que alguns veïns d'aquell poble han a raure a destinacions ignorades.

A més, com sigui que el repetit poble d'Alcaracejos ha estat ocupat novament per les nostres forces i es troba ara a 60 quilòmetres del front de combat s'estan reorganitzant els treballs de la terra — tant interessants com la lluita al front segons ha manifestat el propi company delegat — i es reclutaran tots els veïns refugiats que siguin útils per als treballs agrícoles.

L'Alcalde de Palafrugell ha acompanyat a Llafranc, al company visitant el qual s'ha mostrat molt satisfet de la manera com estan instal·lats els refugiats i ha començat immediatament, d'acord amb la Comissió d'Assistència Social, les gestions per a retornar a Alcaracejos els ciutadans que siguin aptes per al treball.

La Conselleria de Cultura de Figueras ha organitzat una guarderia d'infants petits en el poble estatge del que era Asil de Sant Vicens de Paul. Actualment en la planta baixa hi ha el Dispensari Municipal i el servei d'esterilització de llet i després de fer-hi algunes reformes que comportaran el trasllat del Dispensari a l'Hospital, s'hi instal·laran escoles de pàrvuls.

Fa una setmana que varem tenir el goig d'abraçar, a Figueras, al brau aviador figuerenc En Germinal Batet, que va venir a passar unes hores amb la seva família; i diem unes hores perquè la seva heroica tasca no li ha permès encara el lleure d'uns dies de vacances. Fins ben aviat, amic Batet! i que sigui per a gaudir d'unes vacances ben guanyades i celebrar la victòria a la qual tant has contribuït.

—Lecciones de Francés. Profesora nativa y con título. Plaza del Gra. 18, 2.^a 1.^a

Dr. F. Font Miralles

Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició

RAIGS X

Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer xamfrà Plaça Hospital

Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6
Teléfon, 351

Instrucciones elementales para prevenirse contra la guerra química

El Doctor Oriol y Anguera indica los medios más prácticos de defensa

(Ve de la primera plana)

La más cerca a las paredes maestras. La que tenga menos aperturas, y si éstas existieran, procurad que den al patio interior más pequeño, y, por tanto, menos propicio a la circulación de aires tóxicos.

¿Ya habéis seleccionado todos una habitación? Ahora tenéis que ensayar la forma de instalarse en ella. Hacedlo hoy mismo y habréis adelantado en la eficacia de vuestro refugio.

¿Qué gente cabe en una habitación refugio? Recordad que cada persona necesita —¡cuando menos!— un metro cúbico de aire de espacio para poder respirar tranquilamente durante una hora. Medid la largada, anchura y altura de vuestra habitación refugio, multiplicad los tres valores y tendréis los metros cúbicos de la habitación; así, por ejemplo: Vuestra habitación refugio tiene:

- 3 metros de largo.
- 3 metros de altura.
- 3 metros de anchura.
- 3x3x3:27 metros cúbicos.

Así es que durante una hora podran respirar tranquilamente 27 personas dentro de esta habitación. Si son menos, mejor. Si son 9 nada más, podréis estar 3 horas dentro de la habitación, y así sucesivamente.

¡ALERTA! Cuando hagáis el cálculo de vuestro refugio contad siempre la posibilidad de tener que estar 6 horas cerrados dentro de la habitación. En este caso la habitación anterior sólo tendría que alojar 4 ó 5 personas.

Y una vez en el refugio, ¿QUE? Primero. Protección de vidas. Segundo. Protección de puertas. Tercero. Una careta para el cabeza de familia.

Cuarto. Dentro del refugio la menor actividad posible.

Asegurados los cristales, las grietas y los intersticios de las puertas (esparadrapos, "passa-pas", clavos, martillo, papel engomado), asegurada la higiene (recipientes con cai sodada o sosa cáustica), asegurada la respiración (capacidad del refugio y número de los refugiados). El cabeza de familia sólo saldrá cuando el peligro fundado o sospechado aconseje una exploración; saldrá con careta y con papeles detectores.

A falta de careta, ésta podrá improvisarse de la siguiente forma: Un pañuelo grande plegado en diagonal.

Dentro de él algodón hidrófilo. Polveado de hiposulfito sódico y sal de Solvay.

Tanto carbón activo como quepa ("fum d'estampa").

Esto bien envuelto y atado al cuello, i con la ayuda de unas gafas de chófer y una boina, os protegerá durante mucho rato, incluso en el caso de salir del refugio y tener que atravesar una zona gasada.

Dentro de la habitación preparad las soluciones y ponedlas dentro del pulverizador "Fli-tox". Puerizad:

- La habitación abierta por el cabeza de familia cuando salga a explorar y detecta "alerta al gas".
- Los vestidos del ciudadano que entra tarde procedente de la calle.
- Toda la casa sospechada de contaminación después de acabar la señal de alerta.

IMPORTANTE

Cada cabeza de refugio tiene que tener preparadas las siguientes cosas:

- Cloruro de cal.
- Agua de Jabel.
- Hiposulfito de sódico.
- Carbonato de sódico.
- Pulverizador.
- Clavos de tapicería.
- Martillo.
- Papel engomado.
- Espadrapo.
- Maderas y clavos de punta.
- Jabón negro.
- Lámpara "Lot".
- "Passa-pás".
- Cerillas.
- Arena.
- Agua.
- Hojalata.
- Botes de leche condensada.
- Magnesia.
- Papel detector.
- Recipiente de higiene.
- Despertador.
- UNA CARETA.

Socors Roig Internacional

DELEGACIO CATALANA

SECCIO DE BANYOLES

Banyoles, 28 de novembre del 1936.
Al Director de L'Autonomista
Girona.

Company, salut: Per tal de sentar els punts sobre les is i deixar en clar una interpretació errònia, us preguem volgueu publicar en el periòdic de la vostra digna Direcció, el solt que acompanyem.

Esperant veure'ns complimentats, ens oferim vostres i de la causa.

S. R. I. — D. C. Secció Banyoles.

Per a "Un que ho sap"

En el número 10, del dia 26 de Novembre, del diari de la nit "L'Espurna", de Girona, es publicava un solt altament tendencios, relacionat amb la tasca que ve realitzant: el gloriós Socors Roig Internacional, Delegació Catalana, Secció de Banyoles.

No creiem que siguin els moments actuals els més propicis per entaular una polèmica. També creiem que, un solt que porta un pseudònim per a signatura, no val la pena de contestar, però, per primera i última vegada, hem de dir al desgraciat company que "ho sap", que el S. R. I. no s'ha atribuït mai l'exclusiva de la tasca que ve realitzant i que tants de profits dona als que lluiten veritablement per un món millor i més just. Que el S. R. I. no ha fet mai cap maniobra trista, sinó que ha actuat sempre a la vista de tots aquells que han volgut veure. Que el S. R. I. no ha actuat mai en profit exclusiu d'un partit, d'un grupet o d'u-

na "camerilla" determinada, sinó en profit de tots els antifeixistes que lluiten al front i donen el pit per a vèncer el feixisme. Que la Secció de Banyoles del S. R. I. no li interessa aclarir qui fou l'iniciador de les tasques de "Sol Ixent" ni s'atribueix el mèrit de la feina que s'hi fa, ja que el S. R. I. de Banyoles, no és res més ni res menys, que el mitjancer, desinteressat i altruista que fa arribar a les mateixes mans dels nostres germans, l'esforç abnegat, constant, meritíssim i lloable d'aquest Comitè Femení que tantes simpaties s'ha captat del proletariat tot i dels antifeixistes en general.

En quant a l'ajut moral dels companys de la C. N. T. i del P. O. U. M., que "un que ho sap", esmenta, no podem menys que agrair-los cordialment, i no pel profit personal que no ens ha tocat mai, sinó, en nom d'aquells als quals hem estret efusivament les mans a la primera línia de foc, per mitjà d'un responsable company nostre.

I per acabar indefinidament, volem dir a "un que ho sap" que nosaltres no expedim patents de "revolucionari" i que ens fa molta pena de veure a un jove com ell, que l'esperit de grupet, de "capelleta", el faci perdre un temps preciós, que podria emprar en feines de més profit. I si tot el seu "revolucionarisme" consisteix en seguir "pam a pam" les nostres "poc honroses (poc-solta) maniobres", per a nosaltres que no quedí, ben segur que no ens recordarem més d'ell.

Secció de Banyoles, del S. R. I., D. C.

Muera el fascio

Domingo primavera disfruta Gerona en aras del entusiasmo que su juventud demuestra embarcando voluntariamente para la guerra. En esta tarde del domingo miles de almas despiden a 500 valerosos camaradas que van en pos de aplastar al fascismo.

Emocionantes momentos viven los que sienten la causa contra el criminal feudalismo del Fascio. ¿Creían los asesinos del 6 de octubre que Gerona no respondería adecuadamente?

Están equivocados los sacristanes y asalariados de la Compañía de Jesús. A Gerona se la tildó de caverna, porque en las elecciones votaban a las derechas en gran cantidad sus electores.

Gerona, la auténtica Gerona y sus comarcas ya se ven libres del yugo que ligueros y sus compinches le imponían.

Desaparecieron aquellos militares militaristas; desalojaronse los con-

ventos; centenares de curas y frailes han huído.

Gerona, siempre generosa, dejó vivir toda esa gama de parásitos que cual alimañas inmundas haciendo pavor a las confiadas gentes de estas comarcas figuraban por leones de empuje habiéndose demostrado que solamente son libélulas incapaces de defenderse cuando aires de tramontana suenan como clarines de guerra contra la guerra que los esbirros de Gil Robles y fascistas extranjeros han presentado para dominar al proletariado...

En Gerona crece el entusiasmo, unos momentos con el luchador Morales en el Ayuntamiento me han demostrado que aquí ruje pujante la raza contra el fascio.

Morales y sus camaradas no dan alcance para poder asistir a los valientes gerundenses enrolándose para ir al frente...

Viva Gerona!...

GOMEZ SERRANO

LLEGIU SEMPRE

L'AUTONOMISTA



Marca registrada

COLMADO CANADELL

Sols és l'legítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTA AMB LES IMITACIONS.

VINS SELECTES

Conca del Gayà

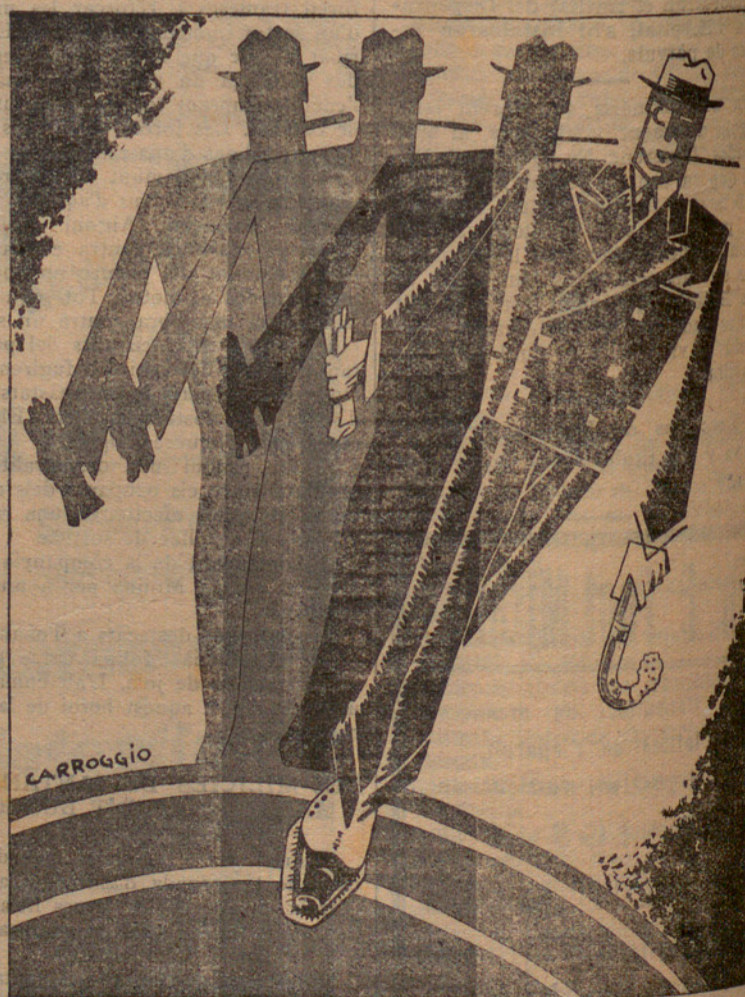
PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrudona

DIPÓSIT EXCLUSIU:

HIVERN...

VEGI VD. L'EXTENS I VARIATS ASSORTITS EN GENERES PER A LA PRESENT TEMPORADA TRAJOS I ABRICS D'IMMILLORABLE QUALITAT. SEMPRE EL MES NOU. — ELS MILLORS PREUS



CARROGGIO

L'Autonomista

ES TROBA A LA VENDA A LA

LLIBRERIA GARBÍ

DE LA RAMBLA DE LA LLIBERTAT

TOTS ELS VESPRES EL PUBLIC

POT ADQUIRIR

L'Autonomista a la LLIBRERIA GARBÍ

CAMARADAS:

A beneficio de las Milicias Populares que en defensa de las libertades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio imperialista, cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100 de lo que produzca la venta de las siguientes obras, originales del popular Juan García Morales, el cura del pueblo que tan brillantes campañas viene realizando en las columnas de «Heraldo de Madrid» contra el fascismo y en favor de los humildes:

HIPOCRITAS, FARSANTES, FARISEOS.	Ptas. 1'50
TRES AÑOS DE LUCHA	» 2'00
EL CRISTO ROJO.	» 3'00
A TISBOS.	» 3'00

ANTIFASCISTAS, comprad estas obras y no solamente con ello contribuiréis a beneficio de las Milicias sinó que os haréis con obras de positivo valor y actualidad.

Punto de venta:

CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CAMPS
Anselmo Clavé, 20, (bajos). — GIRONA

SASTRERIA QUINTANA
PLAÇA de les CASTANYES